

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa I. F.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi [...] i Prezesowi Sądu Rejonowego w
W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym,
- 3) przyznaje adw. M.P. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] wynagrodzenie w kwocie 12450 (dwanaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt) zł - podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług należną za tego rodzaju czynności - za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 maja 2017 r. powódka I. F. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącą przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącą uzasadnieniu

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej. Należy mieć bowiem na względzie, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej upatrywana jest przez skarżącą w naruszeniu art. 217, 227 oraz art. 328 § 2 k.p.c. „poprzez pominięcie dowodów, a także przez niewskazanie przyczyn pominięcia dowodów w sprawie”. Analiza uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 maja 2017 r. – wbrew zarzutowi skarżącej zawartej we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – nie daje podstaw do przyjęcia, że Sąd ten nie odniósł się merytorycznie do zawartego w apelacji wniosku opartego na art. 380 k.p.c. w przedmiocie oceny postanowień Sądu pierwszej instancji oddalających zgłaszane przez powódkę wnioski dowodowe (s. 2 transkrypcji uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 maja 2017 r.).

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie rozstrzygnięcia o nieobciążaniu skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. W przedmiocie przyznania adwokatowi M.P. od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...] wynagrodzenia tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu podwyższonego o kwotę podatku od towarów i usług, na stosowny wniosek, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 2 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2, § 8 pkt 9 oraz § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714 ze zm.).